

мѣтна рѣчица, още 2 версти и стигахме селото Дълбоки. ни дадоха почивка, а че и да се посъбере малко отряд обоза. Не сколасахме да изминемъ отъ мѣстото на почивка и на една цѣла верста когато отъ авангарда ни извѣсти че казацигѣ се срѣщнале съ неприятелската кавалерия и на дѣсно отъ пѣтя, при голѣмото село Джуранли, събр се значителна масса отъ неприятелска пѣхота. Даде се повѣдъ да бѣдемъ готови за бой. Батарейта на Ореуса изва на позиція и стана на пѣтя, а отъ двѣтъ ѝ страни: лѣво втората, а отъ дѣсно първата дружини.

Дружинитѣ изкараха гѣста цѣпъ, при което стрѣль отъ дѣсното крило се възползуваха отъ закритието въ кия ровъ, който пресичаше полето до самата гѣста гора.

Лѣвото пѣкъ крило спусна кждѣ долчинката, въ който стои селото Дълбоки.

Герцога Н. Максимилиановичъ съ считата си излъч чело на колоната, дѣто една отъ гранатитѣ падна около раскраче до него; тя ископа земята, нѣ не се прѣсна. това врѣме азъ стоехъ тукъ не далечъ около Ореусов батарея.

Азъ бѣхъ нервно спокоенъ и въ това си състояние съзнавамъ се, желяхъ горещъ, добъръ бой. На гърмежи отъ турската батарея, послѣдва веднага отговоръ отъ наши 4-ри фунтова; мене ми се чинеше, че ний не можемъ стигна разстоянието до Джуранли. Прочее, слѣдъ 2—3 залпа, мѣна съ и неприятеля се начена доста сериозенъ артиллерийск бой. На дѣсното крило се показва знамето на Столѣтова, а отидохъ къмъ него и го поздравихъ съ боя. Завѣтното знаме на нашия генералъ бѣше да въара непременно опѣшането въ бой съ неприятеля, за което не се рѣшаваше генералъ Гурко. „Слава Богу! сега въ резервъ нѣма ни прѣтигъ!“ отговори ми Столѣтовъ. Цѣпъта отъ първата дружина се опираше въ горицата, а отъ татанъ нея иза застѣяно поле и сетнѣ селото Джуранли, въ което се забѣ

за числеността и движението на нашия отрядъ, той можеше се приготви за да ни удари крилото и изиди въ Балкана, при което, на върно биха си изгубиле артиллерията.